

opusdei.org

Et land så stort som Europa

Pedro studerer kemi på universitetet i Almaty i Kasakhstan. Han fortæller, hvordan Opus Dei arbejder i det land og om sit forhold til sine muslimske venner og ... også til sine koreanske venner.

27.09.2010

Jeg hedder Pedro Vizuete og er fra Igualada i Spanien, og har siden sidste år boet i Kasakhstan i byen Almaty. I Spanien studerede jeg kemi, men i år har jeg studeret

russisk og kasakhisk på universitetet i Almaty; til september vil jeg fortsætte mine kemistudier her.

Kasakhstan er et land, hvor forskellige religioner lever side om side, og derfor går vort arbejde ud på at hjælpe vore venner i gang med at bede og praktisere deres religion.

F.eks. tog en af mine venner, som jeg spiller fodbold med, i en pause sit bedetæppe frem, vendte ansigtet mod Mekka og begyndte at bede. Sandheden er, at han gav os alle et godt eksempel, mig fordi han klart tilkendegav sit forehavende – nu skal jeg bede - , og de andre tilstedeværende, fordi de er muslimer men ikke praktiserer deres religion.

I mange år har der ikke været religionsundervisning i skolerne, fordi Kasakhstan var et land, der var del af Sovjetunionen, hvor faget ikke eksisterede. Men fra september vil

man begynde at undervise i det som fag.

En af de præster, som bor i Opus Dei's center i Almaty fik muligheden for at forberede den del, der handler om den katolske kirke. Det giver os et stort håb, for på denne måde kan mange mennesker få en god idé om, hvad det vil sige at være katolik, og hvad den katolske kirke er.

En anden glædelig begivenhed der er hændt mig i år har været følgende: En dag i januar, mens jeg var på universitetet, dukkede en ny koreaner op i vores klasse, som var kommet på udveksling her, hvor alle vi udlændinge studerer russisk og kasakhisk. Han havde brug for at købe bøgerne; og efter at vi havde ordnet det med indkøbet, inviterede jeg ham til at komme over på Opus Dei Centeret . Jeg viste ham rundt, og han syntes om det og inviterede så mig til at spise hos ham dagen efter.

Næste dag tog jeg derover, og da jeg kom ind så jeg, at han havde en rosenkrans på spisebordet. Så spurgte jeg ham, om han var katolik, men han svarede nej, at rosenkransen tilhørte en ven af ham. Så bad jeg ham præsentere mig for sin ven. Næste dag nærmede hans ven sig og sagde: Er du katolik? Jeg sagde, at det var jeg. Så sagde han: Har du lyst til at komme til messe med mig i morgen? Selvfølgelig, helt klart, svarede jeg. Siden da har vi gået til messe sammen om søndagen.

Jeg beder jer om at bede til Gud for at mange andre personer vil finde Gud.

Sau bolynyz! Det betyder "farvel" på kasakhisk.

.....